

13 maart 2016 Passie Zang Dienst
'Het is volbracht!'
Bijbellezing: Johannes 19, 17-30

'Het is volbracht'. Dat zijn de laatste woorden die Johannes ons van de Heere Jezus bericht. De laatste woorden die doorklinken, als de stilte van Jezus' dood is ingetreden. Woorden die je tot het overdenken brengen.

Het is volbracht! Tegen wie sprak Jezus deze woorden eigenlijk? Van alle andere woorden die Jezus aan het kruis sprak, was het duidelijk tegen wie Hij de woorden sprak: tegen Zijn Vader in de hemel ('Vader, vergeef het hun!'), tegen de misdadiger aan het kruis ('heden zal je met Mij in het paradijs zijn'), tegen Zijn moeder en de geliefde discipel ('Vrouw, zie uw zoon. Zie je moeder'), maar deze woorden hebben geen direct adres. Of... of zou dat het nu juist de bedoeling zijn? Zijn deze woorden bedoeld voor iedereen die deze woorden maar hoort... bedoeld voor iedereen die later het Evangelie van Johannes zal lezen... bedoeld voor iedereen die hier vanmiddag deze woorden opnieuw of voor het eerst hoort. Vanmiddag wordt tegen u en tegen jou gezegd... Jezus Zelf heeft vanmiddag een boodschap voor u en voor jou vanaf het kruis...: 'het is volbracht!'

Ik ga deze woorden met u overdenken, proeven... om te ontdekken wat Jezus daarmee tot u en mij wil zeggen.

Het eerste dat mij raakt, is dat het wel heel krachtige woorden zijn. Als je je probeert voor te stellen wat Jezus daar aan het kruis doormaakt... die vreselijke pijn... die gruwelijke ademnood..., het lichaam dat uitdroogt en uit elkaar getrokken wordt... dan zou je toch woorden verwachten als 'ik kan niet meer', of 'ik ben op', of 'het is gedaan met mij'... maar Jezus zegt met de laatste adem die er in Zijn lichaam is: 'het is volbracht'. ... Dit zijn geen woorden uit de mond van een slachtoffer, uit de mond van iemand die door een vreselijk lot getroffen wordt... hier klinken woorden uit de mond van iemand die tot op het laatste moment de regie in handen heeft. Zelfs in dat vreselijke lijden, in dit moment van doodgaan, is Jezus Degene Die de regie houdt, Die bewust deze weg gaat. Alles was in Zijn handen. Hij was geen prooi dat in de val liep in de tuin van Gethsemane, Hij was op geen enkele moment van Zijn leven een noodlottig slachtoffer... Hij was de Zoon van God, Die gekomen was om deze weg te gaan, Die tot op het laatste moment van Zijn leven dat Zijn doel voor ogen hield. En daarom klinken op het allerlaatste moment van Zijn levensweg deze woorden: 'het is volbracht!' 'Ik ben de weg van het begin tot het einde gegaan.'

In die enkele woorden 'het is volbracht' (in het oorspronkelijk Grieks is het zelfs slecht één woord, tetelastai) in die enkele woorden of in dat enkele woord mogen u en ik het verhaal achter het lijdensverhaal te ontdekken. Wij ontdekken in lijden en sterven Jezus' wil, Jezus' diepste motivatie, Zijn onvoorstelbare volharding om deze weg te gaan. Hoe

kon Jezus zo volhardend zijn? Wat heeft Hem de kracht, de volharding gegeven om dit het laatst toe vol te houden? ... Het was het vurige verlangen om de wil van Zijn Vader te doen. Het was het diepe verlangen om – want dat was precies de wil van Zijn Vader – om u en mij te redden. Jezus zag niet Zijn lijden..., Hij zag u. Jezus dacht niet aan Zijn pijn. Hij dacht aan jou. Hij dacht aan het verlangen van Zijn Vader, dat ook Zijn eigen verlangen was, om u en jou te bevrijden. Hij wilde tot en met het einde toe de liefde van Zijn Vader aan de mensen bekend maken.

Jezus keek niet naar Zijn onmogelijk lijden. Niet naar Zijn striemen en wonden. Nee, Hij zag de mensen om Hem heen. Daar deed Hij het voor. Voor die huilende, hulpeloze vrouwen onder het kruis. Voor die gevluichte discipelen ergens op een afstand, in of uit het zicht. Ook voor die misdadigers links en rechts van Hem. Ja, ook voor die lachende en vloekende menigte rondom. ... En ook voor die mensen die vanmiddag tijdens een Passie Zang Dienst eeuwen later nog deze geschiedenis zouden horen. Jezus zag hen. Hij zag in de verte ons. En daarom hield Hij vol. Hier vond geen zinloos geweld plaats, hier was geen sprake van tragiek. Nee, Gods diepste wens voor de wereld werd volbracht: onze redding.

Het is volbracht. Met die woorden bedoelt Jezus meer dan 'ik heb die vreselijke kruisiging doorstaan'. De kruisiging was dan wel het grote slotakkoord, het allesbeslissende moment..., maar het gaat om heel de weg van Jezus' leven die door Jezus volbracht zou worden. Meerdere malen in het Johannesevangelie horen wij uit Jezus tijdens Zijn leven zeggen dat Hij is gekomen om de wil van Zijn Vader te volbrengen. Jezus' hele leven stond in het teken van gezonden zijn van Zijn Vader. Jezus is gekomen om Zijn Vader te verheerlijken, zo horen wij Hem in het Johannesevangelie zeggen. Hij is gekomen om met Zijn woorden en Zijn daden Zijn Vader bekend te maken, om de mensen de ogen te openen voor Wie God is... en Wie God voor ons wil zijn. Jezus is gekomen – zo begon het Johannesevangelie – als een licht dat schijnt in de duisternis. Hij was Zelf het licht. Hij was de waarheid die door de duisternis niet werd verdragen. In deze duistere wereld is de Zoon van God gekomen... om al die mensen die in de duisternis ronddolen en rondwalen weer licht te geven... om hen uit hun angsten, verwarring en verstrikking te bevrijden... om hen te laten zien wie die God is Die zo intens op hen is gesteld... om hen thuis te brengen bij de Vader. Jezus is in deze wereld gekomen... om zelf aan de duisternis van deze wereld ten onder te gaan... om Zijn leven te geven... het Licht ging in de duisternis ten onder, zo diep... om al die mensen die door de duisternis van de wereld zijn getekend en zijn geketend weer nieuw licht te schenken op hun leven, op hun bestemming... en hen bovenal nieuw licht en nieuw zicht te geven op hun Schepper en Vader Die zo intens op hen is gesteld.

En dat alles is dus volbracht. Het is volbracht. Het is klaar. Het is een voldongen feit. We kunnen er niet meer achter terug. Wij hoeven er niet meer achter terug. Gods grote woord voor de wereld is nu uitgesproken. God heeft de duisternis van de wereld

en de verlorenheid van de wereld aan het licht gebracht. God heeft *Zichzelf* laten zien in Zijn Zoon. Wij hebben God diep in Zijn hart mogen kijken. God heeft alles gegeven wat deze wereld nodig heeft. Gods boodschap voor heel de wereld klinkt in dat ene woord: tetelestai, het is volbracht.

Bij deze woorden 'het is volbracht' moet ik denken aan de scheppingsgeschiedenis, zoals het boek Genesis ons daarover vertelt. Ik lees u daarvoor even het einde van deze scheppingsgeschiedenis, uit de oude Statenvertaling: 'en God zag al wat Hij gemaakt had, en ziet, het was zeer goed. ... Alzo zijn *volbracht* de hemel en de aarde. ... Als nu God op de zevende dag *volbracht* had Zijn werk dat Hij gemaakt had, heeft Hij gerust op de zevende dag van Al Zijn werk dat Hij gemaakt had.' Hoorde u het? God was in den beginne aan het werk. God bracht een prachtige schepping tot stand. En het resultaat is: rust. Rust omdat God alles had volbracht.. ... Nu op Golgotha horen wij weer over een 'volbracht werk'. Opnieuw klinkt een Goddelijke stem over de aarde dat het volbracht is. Want God was opnieuw aan het werk. God heeft Zijn geschapen aarde niet ongemoeid gelaten en aan de duisternis overgelaten. Nee, God *kon* Zijn gezicht niet afwenden van Zijn eens zo prachtige wereld, die opnieuw zo woest en leeg is geworden. Gods Zoon is gekomen. Zo lief had God de wereld. Gods Zoon is gekomen, 'om de werken van Zijn Vader te doen', zo zegt Johannes. Niet de mensen zijn aan het werk hier op Golgotha. Nee, sommige mensen huilen. Anderen vluchten. Anderen lachen en spotten. De Zoon van God is aan het werk. Zijn *levenswerk*. En op het einde van Zijn werk horen wij opnieuw: het is volbracht. Het is volbracht. En dat betekent *rust* voor u en mij. God volbracht Zijn schepping... in zes dagen schiep God de hemel en de aarde, een volle werkweek zo beschrijft Genesis het heel beeldend... en daarna de rustdag. En nu is het volbracht op Golgotha. Jezus heeft het volbracht, met Zijn hele leven... en dat betekent dat vanaf nu voor u en mij de rust is aangebroken.

Ik wil u daarom oproepen om uw leven met alle onrust en alles wat onaf is aan de Heere Jezus te geven. Om bij het kruis van de Heere Jezus te knielen en te zeggen (zoals wij hebben gezongen): 'Mijn Jezus, ik houd van U, want U hield van mij.' Ik wil u oproepen om de Heere Jezus zo uw leven en uw liefde te geven... en dan mag u vervolgens ook leven vanuit die rust, die rust dat het is volbracht. Want het is gedaan. Het is klaar. Er hoeft niet meer. Er kan niet meer. Het is voltooid tegenwoordige tijd. Voltooid.

Leef vanuit die rust! Als je misschien teleurgesteld bent over je leven, over hoe je het er tot nu toe vanaf hebt gebracht..., of als je misschien schrikt van je zonden, van je gedachten... als je verdrietig bent over je eigen karakter en je onmogelijkheden... ga weer terug naar het kruis... wordt stil... en hoor die stem die nog steeds doorklinkt: 'het is volbracht!' Als je worstelt met je geloof... en hoe het nu met die relatie tussen jou en God is gesteld... als je vastloopt in je bidden en allerlei vragen je in verlegenheid brengen... ga weer terug naar Golgotha, ook al kom je

er misschien net vandaan en lijkt je het weer te zijn vergeten, ga weer terug en laat het je aangezegd worden: 'het is volbracht! Ik heb het voor jou volbracht.' Het gaat niet om jouw werken. Ik heb het werk gedaan waardoor jij zeker mag zijn van je redding, je heil.

Mensen die Jezus' liefde in hun hart sluiten mogen leven vanuit de rust. In alle spanningen in hun leven en spanningen om hen heen, is dat de rust die niet van ons afgepakt kan worden. Ook al lijkt alles er tegenin te gaan en probeert onrust op allerlei manieren ons leven binnen te dringen en te beheersen... het is volbracht... de rust op Gods volbrachte werk is aangebroken... het is ook voor u volbracht. Als je naar je eigen leven kijkt... en naar je levensproject... met alle nadruk die tegenwoordig wordt gelegd op groei, ontwikkeling, persoonlijke targets, presteren... met alle druk die wordt ervaren... mogen wij christenen leven vanuit de rust, vanuit de rust dat iemand het diepste woord reeds over ons leven heeft uitgesproken. Wij mogen weten dat het allesbeslissende van ons leven niet *voor* ons ligt..., maar *achter* ons: het *is* volbracht. En ook als je om je heen kijkt in de wereld.. al die spanningen... al die chaos... al dat roepen... we zijn de macht over het stuur kwijtgeraakt, als wij die macht ooit hebben gehad... het schip van de wereld lijkt stuurloos te raken..., ik begrijp de wereld niet en de wereld begrijpt zichzelf niet... waar moet het heen? ... Wij moeten terug naar het kruis. Terug naar Golgotha. Ik zou soms mijn ogen gesloten willen houden voor de toekomst. Of de ogen van mijn kinderen, maar dat kan niet. Laten wij daarom samen terugkijken. Steeds weer terugkijken: het is volbracht! De grootste strijd van de wereld is al gestreden! Gods diepste woord is uitgesproken. Het allesbeslissende komt niet, maar is gekomen. Het is volbracht. Jezus' werk is volbracht.

In alle spanningen van de wereld... in al de inspanningen die van ons worden gevraagd... mag u vanaf vandaag ontspannen verder. Want het is volbracht! Ik hoop dat dat uw en mijn leven mag tekenen... mag vormen... ja dat dat uw leven diepe glans mag geven omdat wij het steeds weer tegen onszelf en tegen elkaar mogen:

*Komt, knielen wij voor Jezus samen
met vrolijk uitzicht op ons lot!
Het is volbracht, volbracht, ja, amen,
het is voor ons volbracht bij God.
Het grote werk, dat Hij aanvaardde,
al d' eeuwen door met smart verwacht,
dat is volbracht: juich hemel, aarde,
juicht zondaars, 't is voor u volbracht!*

ds. E.G. (Eddy) de Kruijff
tel. 010 210 89 71 // dekruijff@live.nl